

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL K. A. Y. A. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2016 m. spalio 5 d. Nr. 242-418
Vilnius

Lietuvos bankas gavo advokato D. C. (toliau – pareiškėjo atstovas), atstovaujančio K. A. Y. A. (K. A. Y. A.) (toliau – pareiškėjas), prašymą išnagrinėti tarp pareiškėjo ir *ERGO Insurance SE*, vykdančios veiklą per Lietuvoje įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą dėl atsisakymo mokėti draudimo išmoką pagrįstumo.

N u s t a t y t a:

Pareiškėjas su draudiku buvo sudaręs transporto priemonės „Mercedes Benz ML320“, valstybinis numeris (*duomenys neskelbtini*), draudimo sutartį. 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykyje pirmiau minėta transporto priemonė buvo sugadinta. Draudikas, atlikęs žalos bylos administravimo veiksmus, nusprendė atsisakyti mokėti pareiškėjui draudimo išmoką dėl savanoriškuoju transporto priemonių draudimu apdraustos transporto priemonės sugadinimų.

Pareiškėjo atstovas prašyme nagrinėti vartojimo ginčą Lietuvos bankui nurodė, kad 2016 m. balandžio 11 d. Klaipėdos rajono apylinkės teismas priėmė nutartį byloje Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuria buvo patvirtinta, kad 2013 m. gruodžio 15 d. pareiškėjui priklausančią transporto priemonę vairavo ir eismo įvykį sukėlė ne pareiškėjas, o V. S.

Pareiškėjo atstovas nurodė, kad Lietuvos Respublikos draudimo įstatymo 96 straipsnio 2 dalyje nustatyta, kad draudikas visomis pastangomis privalo tirti aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, padariniams ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti. Draudimo išmoka privalo būti išmokėta ne vėliau kaip per 30 dienų nuo tos dienos, kai gaunama visa informacija, reikšminga nustatant draudžiamojo įvykio faktą, aplinkybes, padarinius ir draudimo išmokos dydį. Pirmiau minėto Draudimo įstatymo straipsnio 3 dalyje numatyta, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmoką arba atsisakyti ją išmokėti, neįsitikinęs, kad draudžiamasis įvykis buvo, ir atsisakyti išmokėti draudimo išmoką, nepatikrinęs visos jam prieinamos informacijos.

2016 m. gegužės 10 d. pareiškėjo atstovas kreipėsi į draudiką su prašymu išmokėti draudimo išmoką ir pateikė įsiteisėjusią 2016 m. balandžio 11 d. Klaipėdos rajono apylinkės teismo nutartį, tačiau draudikas nusprendė atsisakyti mokėti draudimo išmoką, atlyginančią pareiškėjo patirtus nuostolius dėl eismo įvykyje sugadintos transporto priemonės. Šis sprendimas, su kuriuo pareiškėjo atstovas nesutinka, motyvuotas draudiko nustatyta aplinkybe, kad eismo įvykio metu sugadintą transporto priemonę vairavo neblaivus pareiškėjas. Pareiškėjo atstovo teigimu, draudikas nepagrįstai ignoruoja Klaipėdos rajono apylinkės teismo nagrinėtoje byloje nustatytas aplinkybes, kad transporto priemonę vairavo kitas asmuo. Todėl, atsižvelgdamas į išdėstytas aplinkybes, pareiškėjo atstovas prašo Lietuvos banko įpareigoti draudiką vykdyti draudimo sutartyje numatytą pareigą ir išmokėti draudimo išmoką.

Draudikas nurodė, kad pareiškėjo atstovo reikalavimas, keliamas draudikui dėl draudimo išmokos mokėjimo, iš esmės grindžiamas 2016 m. balandžio 11 d. Klaipėdos rajono apylinkės

teismo nutartimi. Draudikas pažymėjo, kad kasacinio teismo praktikoje išaiškinta, kad Lietuvos Respublikos civilinio proceso kodekso 182 straipsnio 1 dalies 3 punkte įtvirtintą prejudicinių faktų galią turi teismo nuosprendžiu konstatuoti nusikalstami veiksmai ir jų civiliniai teisiniai padariniai, patenkantys į civilinės bylos įrodinėjimo dalyką, taip pat tai, ar nusikalstamus veiksmus padarė asmuo, dėl kurio priimtas teismo nuosprendis. Kasacinis teismas taip pat yra išaiškinęs, kad prejudicinę galią pagal Civilinio proceso kodekso 182 straipsnio 1 dalies 3 punktą turi visų rūšių teismo nuosprendžiais nustatyti nusikalstamų veiksmų padariniai (apkaltinamuoju, išteisinamuoju nuosprendžiu, taip pat nuosprendžiu, kuriuo baudžiamoji byla nutraukiama). Remdamasis pirmiau minėta kasacinio teismo praktika, draudikas teigia, kad pareiškėjo atstovo pateikta nutartimi patvirtintas prokuroro priimtas nutarimas nutraukti ikiteisminį tyrimą ir tariamai eismo įvykio metu transporto priemonę „Mercedes Benz ML320“ vairavusią V. S. atleisti nuo baudžiamosios atsakomybės, jai susitaikius su nukentėjusiaja, nesukuria prejudicinio fakto civiliniame ginče dėl „Mercedes Benz ML320“ vairavusio asmens tapatybės bei draudimo išmokos, ir yra tik vienas iš rašytinių įrodymų.

Draudikas akcentavo, kad nebūdamas baudžiamąjo proceso dalyviu, neturėjo galimybės visa apimtimi naudotis baudžiamąjo proceso dalyviui suteiktomis teisėmis. Baudžiamąjo proceso metu nebuvo tenkinti draudiko prašymai skirti medicininę ekspertizę ir surengti akistatą, o ikiteisminio tyrimo medžiaga, žalos byloje esantys gautieji ikiteisminio tyrimo metu liudytojų parodymai, faktinių aplinkybių protokolai, kuriuo yra užfiksuotas liudytojo N. R. apklausos dėl 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykio turinys, pagrindžia, kad „Mercedes Benz ML320“ eismo įvykio metu vairavo neblaivus pareiškėjas.

Transporto priemonių draudimo taisyklių Nr. 030, kurių pagrindu buvo sudaryta „Mercedes Benz ML320“ draudimo sutartis, (toliau – Taisyklės) 3.1.11 papunktyje numatyta nedraudžiamaisiais įvykiais, už kuriuos draudimo įmonė neprivalo mokėti draudimo išmokų, laikyti įvykius, kai transporto priemonė buvo valdoma neblaivus, apsvaigusio nuo vaistų, narkotinių ar kitų svaigiuųjų medžiagų valdytojo, taip pat, kai jis vartojo alkoholį ar kitas svaigiąsias medžiagas po eismo įvykio iki jo aplinkybių nustatymo arba vengė neblaivumo ar apsvaigimo patikrinimo.

Draudikas, apibendrinamas pirmiau pateiktą teisinį reguliavimą ir faktines aplinkybes, teigia, kad 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykis atsitiko esant nedraudžiamąjo įvykio, t. y. įvykio, kuriam atsitikus, draudikas nemoka draudimo išmokos, aplinkybėmis. Remdamasis pirmiau išdėstytomis aplinkybėmis draudikas nurodė, kad neturi pagrindo mokėti draudimo išmokos.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Nagrinėjamu atveju tarp šalių kilo ginčas dėl draudiko sprendimo atsisakyti mokėti draudimo išmoką pagrįstumo. Siekiant įvertinti pareiškėjo atstovo draudikui keliamo reikalavimo pagrįstumą, reikia nustatyti, ar draudikas pagrįstai atsisako išmokėti pareiškėjui draudimo išmoką dėl 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykyje sugadinto jam priklausančio automobilio, kuris buvo draudiko apdraustas transporto priemonių draudimu.

Vertinant ginčo šalių nurodytas aplinkybes dėl 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykio aplinkybių, svarbu tai, kad buvo vykdytas ikiteisminis tyrimas byloje Nr. (*duomenys neskelbtini*), kuris 2016 m. sausio 28 d. Klaipėdos apygardos prokuratūros Klaipėdos apylinkės prokuratūros prokuroro J. S. nutarimu buvo nutrauktas. 2016 m. balandžio 11 d. Klaipėdos rajono apylinkės teismo nutartimi pirmiau minėtas prokuroro nutarimas buvo patvirtintas. Draudikas, kritiškai vertindamas Klaipėdos rajono apylinkės teismo nustatytas eismo įvykio aplinkybes ir vadovaudamasis ikiteisminio tyrimo medžiaga, žalos byloje esančiais liudytojų parodymais, gautais ikiteisminio tyrimo metu, faktinių aplinkybių protokolu, kuriuo buvo užfiksuotas liudytojo N. R.

apklausos dėl 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykio turinys, įrodinėja, kad apdraustą automobilį eismo įvykio metu vairavo ne tyrimo metu nustatytas asmuo, t. y. ne V. S., o pareiškėjas, kuris pirmiau minėto eismo įvykio metu buvo neblaivus.

Draudikas savo sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką grindžia Taisyklių 3.1.11 papunkčio nuostata, kad nedraudžiamaisiais įvykiais, už kuriuos draudimo įmonė neprivalo mokėti draudimo išmokų, laikomi įvykiai, kai transporto priemonė buvo valdoma neblaivaus, apsvaigusio nuo vaistų, narkotinių ar kitų svaigiųjų medžiagų valdytojo, taip pat, kai jis vartojo alkoholį ar kitas svaigiąsias medžiagas po eismo įvykio iki jo aplinkybių nustatymo arba vengė neblaivumo ar apsvaigimo patikrinimo. Draudikas mano, kad pareiškėjas, V. S. ir E. Ž. tirtoje byloje turėjo materialinį ir procesinį suinteresuotumą tiek ikiteisminio tyrimo, tiek šio ginčo baigtimi, kadangi yra draugystės ryšiais susiję asmenys. Be to, pareiškėjui naudinga, kad kaltę prisiimtų V. S., nes jis išvengia baudžiamosios atsakomybės už vairavimą apsvaigusiam nuo alkoholio, įgyja galimybę gauti draudimo išmoką už sugadintą automobilį ir išvengia automobilio valdytojo civilinės atsakomybės privalomojo draudimo draudiko reikalavimo sugrąžinti išmokėtą draudimo išmoką, kuria yra atlyginama žala G. R. Draudikas atkreipia dėmesį į tai, kad pareiškėjas ikiteisminio tyrimo metu buvo apklausiamas kaip specialus liudytojas ir šis statusas suteikė jam imunitetą nuo teisinės atsakomybės dėl melagingų parodymų davimo.

Atkreiptinas dėmesys į tai, kad 2016 m. balandžio 11 d. Klaipėdos rajono apylinkės teismo nutartimi teisėjas, susipažinęs su ikiteisminio tyrimo medžiaga Nr. (*duomenys neskelbtini*), nustatė, kad įvykio vietoje kartu su nukentėjusiaja G. R. buvęs jos vyras N. R. iki eismo įvykio nematė, kas vairavo automobilį, taip pat nematė, ar automobilyje važiuovę asmenys segėjo saugos diržus. N. R. stebėjo automobilio saloną jau po eismo įvykio ir jam susidarė įspūdis, kad automobilį vairavo vyriškis, ne mergina. Prokuroras mano, kad liudytojas sąžiningai gali klysti dėl įvykio metu patirto streso bei išgyvenimų. Įtariamoji V. S. prisipažino vairavusi pareiškėjui priklausantį automobilį ir sukėlusį eismo įvykį. Ji teigia, kad automobilis rėžėsi į medį, todėl liudytojas N. R. negalėjo iš karto pastebėti automobilio salono vidaus, nes priėjo daug vėliau. Tam, kad V. S. išliptų iš automobilio, kuris buvo apvirtęs ant kairiojo šono, jai su pareiškėju reikėjo susikeisti vietomis – padedama pareiškėjo, kuris perlipęs į vairuotojo vietą kėlė ją į viršų, ir virš automobilio stovėjusio nepažįstamo asmens, V. S. išlipo iš apvirtusio automobilio.

Draudiko atstovai mano, kad automobilį vairavo pareiškėjas, kuris įvykio metu buvo neblaivus. Draudikas teigia, kad V. S. ir pareiškėjas yra pažįstami bei neteisėtai siekia gauti draudimo išmoką už eismo įvykio metu padarytą žalą bei išvengti regresinių reikalavimų. Draudiko atstovai taip pat mano, kad ikiteisminis tyrimas atliktas neišsamiai, reikia papildomai atlikti akistatą tarp pareiškėjo ir N. R. bei ekspertizę, siekiant nustatyti, ar pareiškėjo sužalojimai yra būdingi asmens, sėdinčio už automobilio vairo aptariamojo eismo įvykio aplinkybėmis, sužalojimams.

Liudytoja E. Ž. tyrimo metu parodė, kad automobilį vairavo V. S., pareiškėjas sėdėjo priekyje, keleivio vietoje. E. Ž. po įvykio matė, kad pareiškėjas ir V. S. yra užkritę vienas ant kito. Kaip iš automobilio išlipo V. S. ir pareiškėjas, ji nematė.

Vertindamas byloje surinktus įrodymus, teismas mano, kad ikiteisminis tyrimas buvo atliktas išsamiai. Nuo pat tyrimo pradžios ikiteisminio tyrimo pareigūnai siekė išsiaiškinti, kas įvykio metu vairavo automobilį. Tuo tikslu buvo paskirta užduotis rasti biologinės kilmės pėdsakų. Atlikus tyrimą, konstatuota, kad ant automobilio vairuotojo ir keleivio pagalvių maišų pėdsakų, tinkamų DNR identifikavimui, nerasta. Ikiteisminio tyrimo pareigūnai paskyrė teismo medicinos užduotis, kurias atlikę specialistai nustatė, kad pareiškėjo kūne išorinių sužalojimų žymių nerasta, taip pat konstatavo, kad V. S. sužalojimai galėjo būti padaryti esant 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykio aplinkybėms, kurias nustatė teisės saugos pareigūnai.

Ikiteisminį tyrimą organizuoja ir jam vadovauja prokuroras. Prokuroras sprendžia dėl ikiteisminio tyrimo veiksmų atlikimo, sprendžia klausimus dėl įrodymų pakankamumo įrodinėjant nusikalstamos veikos esmines aplinkybes. Šiuo nagrinėtu atveju teismas sutiko su prokuroro pozicija, kad nėra tikslinga atlikti suinteresuotojo asmens – draudiko – atstovų prašomos akistatos tarp liudytojo N. R. ir pareiškėjo, kadangi byloje dalyvaujantys asmenys ne kartą buvo apklausti ikiteisminio tyrimo metu. Apklausų metu jie patvirtino pirminiuose parodymuose nurodytas faktines

aplinkybes. Teismas taip pat sutiko su prokuroro pozicija, kad nėra tikslinga atlikti pareiškėjo eismo įvykio metu patirtų kūno sužalojimų papildomo teismo medicinos specialistų (ekspertų) tyrimo. Teismo medicinos specialistų išvadoje konstatuota, kad ant pareiškėjo kūno jokių sužalojimų nerasta, todėl nėra galimybės jų vertinti, kad būtų nustatyta pareiškėjo sėdėjimo vieta eismo įvykio metu.

Vertindamas liudytojo N. R. parodymus, teismas nustatė keletą prieštaravimų: ikiteisminio tyrimo metu jis nurodė matęs, kad pareiškėjas buvo prie automobilio vairo prisisėgęs saugos diržą, o teismo posėdžio metu nurodė nematęs, kad pareiškėjas ir V. S. būtų prisisėgę saugos diržus, tačiau iš šių asmenų muistymosi supratęs, kad jie negali atsisegti saugos diržų. Be to, N. R. nurodė, kad žiūrėdamas į automobilio saloną jis nepastebėjo iššautų automobilio saugos pagalvių, tačiau automobilio apžiūros protokolo nuotraukose matyti, kad automobilio priekinės saugos pagalvės yra iššovusios. Liudytojas N. R. taip pat yra paaiškinęs, kad jis įvykio vietoje iš policijos pareigūnų sužinojo, kad pareiškėjas yra daug kartų baustas už vairavimą išgėrus. Tačiau, teismui patikrinus Lietuvos teismų informacinės sistemos „Liteko“ duomenų bazę, buvo nustatyta, kad pareiškėjas yra vienintelį kartą teismo baustas už leistino greičio viršijimą.

Teismas mano, kad nagrinėtoje byloje buvo atlikti visi ikiteisminio tyrimo veiksmai. Išanalizavęs surinktus byloje įrodymus, teismas neturėjo pagrindo nepripažinti, kad automobilį vairavo ir eismo įvykį sukėlė V. S. Šias aplinkybes patvirtino liudytoja E. Ž., pareiškėjas ir pati V. S. Šių asmenų parodymų nepaneigė byloje atlikti specialistų tyrimai ir parengtos išvados. Liudytojas N. R. teismo posėdyje patvirtino, kad iki eismo įvykio jis nematė, kas sėdėjo už automobilio vairo, taip pat pripažino, kad nėra įsitikinęs, ar po įvykio pareiškėjas buvo prie vairo prisisėgęs saugos diržų. Liudytojas N. R. pripažino, kad po eismo įvykio automobilyje sėdėjusių asmenų padėtys galėjo pasikeisti, nes automobilis atsitrenkė į medį ir apvirto ant kairiojo šono. Lipančių iš automobilio asmenų padėtys taip pat keitėsi. Atsižvelgdamas į tai teismas nustatė, kad liudytojo N. R. parodymai nepaneigia pareiškėjo, V. S. ir E. Ž. parodymų.

Šiame kontekste taip pat svarbu pažymėti, kad draudikas, atsisakydamas mokėti draudimo išmoką, rėmėsi Lietuvos bankui pateiktais žalos byloje esančiais kitų liudytojų, kurie, jo manymu, neturi materialinio ir procesinio suinteresuotumo byloje, parodymais, gautais ikiteisminio tyrimo metu, ir faktinių aplinkybių protokolu, kuriuo yra užfiksuotas liudytojo N. R. apklausos dėl 2013 m. gruodžio 15 d. eismo įvykio turinys, kuriuose nuosekliai teigiama, kad už vairo sėdėjo pareiškėjas. Teismui įvertinus liudytojų N. R., J. B. ir I. B. parodymus apie automobilyje važiuosius merginų tarpusavio pokalbį apie įvykio kilimo priežastis iškart po įvykio, buvo atsižvelgta į tai, kad liudytojų nurodytos aplinkybės nebuvo patvirtintos nei V. S., nei kartu važiuosios E. Ž. – jos nurodė priešingas aplinkybes ir paaiškino esą tarpusavio pokalbio metu V. S. draugei papasakojusi, kad vairuodama užsikalbėjo ir laiku nepastebėjo pėsčiųjų. Teismas, atsižvelgdamas į tai, nustatė, kad liudytojų N. R., J. B. ir I. B. parodymai nepaneigia teismo nustatytų visumos faktinių bylos aplinkybių.

Vertinant draudiko atsisakymo mokėti draudimo išmoką pagrįstumą, svarbu tai, kad ikiteisminio tyrimo metu buvo tikrinama versija, kad „Mercedes Benz ML320“ įvykio metu galėjo vairuoti pareiškėjas, kurio kraujyje po įvykio buvo nustatyta 0,86 promilės etilo alkoholio. Pažymėtina, kad teismas, patvirtinęs prokuroro nutarimą nutraukti ikiteisminį tyrimą byloje, pirmiau minėtą versiją paneigė ir nepripažino, kad automobilį vairavo ir eismo įvykį sukėlė neblaivus pareiškėjas. Todėl ir draudiko argumentai dėl Taisyklėse apibūdinto vieno iš nedraudžiamųjų įvykių požymių, kai transporto priemonė valdoma neblaivaus, apsvaigusio nuo vaistų, narkotinių ar kitų svaigiųjų medžiagų valdytojo, taip pat, kai jis vartojo alkoholį ar kitas svaigiąsias medžiagas po eismo įvykio iki jo aplinkybių nustatymo arba vengė neblaivumo ar apsvaigimo patikrinimo, vertintini kritiškai. Papildomai pastebėtina, kad po eismo įvykio nei V. S., nei pareiškėjas nevengė neblaivumo patikrinimo.

Atsižvelgiant į tai, kad Lietuvos bankui pateiktuose dokumentuose nebuvo nustatyta aplinkybių, patvirtinančių, kad transporto priemonių draudimu draudiko apdraustą automobilį eismo įvykio metu vairavo neblaivus pareiškėjas, darytina išvada, kad draudikas šiuo nagrinėjamu atveju neįrodė eismo įvykio metu buvus nedraudžiamąjį įvykio požymių. Įvertinus visus ginčo šalių pateiktus paaiškinimus ir juos pagrindžiančius įrodymus, manytina, kad draudiko pateikti

argumentai, pagrindžiantys sprendimą atsisakyti mokėti draudimo išmoką, nėra pakankami pagal su pareiškėju sudarytą transporto priemonės draudimo sutartį. Šiuo nagrinėjamu atveju darytina išvada, kad aplinkybė, jog draudimo sutartimi apdrausta transporto priemonė per eismo įvykį buvo sugadinta, ir nepasitvirtinus įtarimams, kad ją valdė neblaivus pareiškėjas, turi lemiamą reikšmę draudiko sutartinei atsakomybei atsirasti.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 1 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.1 papunkčiu,

n u s p r e n d ž i u:

1. Patenkinti pareiškėjo K. A. Y. A. reikalavimą, rekomenduojant *ERGO Inusurance SE* pripažinti 2013 m. gruodžio 15 d. įvykį draudžiamuoju ir išmokėti draudimo išmoką.

2. Įpareigoti draudiką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies pirmojoje pastraipoje nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Draudikui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

L. e. Finansinių paslaugų ir rinkų priežiūros
departamento direktoriaus pareigas

Vaidas Cibas